

טב דלא יתברי, ולא ייתי לדינא דא, ולכסופא דא, הדא הוא דכתיב, (ישעיהו טו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. פי תולעתם לא תמות, מן גופא. ואשם לא תכבה, מן נשמתא. והיו דראון לכל בשר, והיו די ראון, עד דכל חייבין דגיהנם דתמן, יימרון, די ראיה דא.

רבי יוסי אמר, ודאי הכי הוא, בגין דשבת איהו לקבל אורייתא כלא, ואורייתא איהי אש, בגין דעברו על אש דאורייתא, הא אש דגיהנם דליק, דלא שכיף מעלייהו לעלמין.

אמר רבי יהודה, לבתר פד נפיק שבתא, אתי ההוא מלאך, ומחדר ההוא גופא לקבריה, ואתדנו תרווייהו, דא לסטריה ודא לסטריה. וכל דא, בעוד דגופא קיימא על ברייה, דהא כיון דגופא אתאפל, לית ליה לגופא כל אלין דינין, וקודשא בריך הוא (תהלים עח) לא יעיר כל חמתו פתיב ביה.

כל חייבין דעלמא, בעוד דגופא שלים בכל שייפוי גו קברא, אתדנו גופא ורוחא, כל חד דינא כדקא חזי ליה. כיון דגופא אתעפל, דינא דרוחא אשתכח. מאן דאצטריך לנפקא, נפיק. ומאן דאצטריך למהוי עלייהו נייחא, אית לון נייחא. ומאן דאצטריך למהוי קטמא ועפרא תחות רגלי דצדיקייא. כל חד וחד, פדקא חזי ליה, אתעביד ליה.

וער דא, פמה טב לון, בין לצדיקי, בין לחייבי, למהוי גופא דלהון דביק בארעא, ולא תעפל לא גו עפרא לזמן קריב, ולא למהוי בקיומא כל ההוא זמנא סגני, בגין לאתדנא גופא ונפשא ורוחא תדיר. (בבב יומא) דהא לית לך כל צדיק וצדיק

ולא יבא לדין הזה ולבושה הזו! זהו שכתוב (ישעיהו טו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר. פי תולעתם לא תמות - מן הגוף. ואשם לא תכבה - מן הנשמה. והיו דראון לכל בשר - והיו די ראון, עד שכל רשעי העולם של שם יאמרו די לראיה הזו.

רבי יוסי אמר, ודאי כף זה, משום ששבת היא כנגד כל התורה, והתורה היא אש - משום שעברו על אש התורה, הרי אש הגיהנם דולק, שלא שוכף מעליהם לעולמים.

אמר רבי יהודה, לאחר פשיוצאת שבת, בא אותו מלאך ומחזיר אותו גוף לקברו, ונדונים שניהם, זה לצדו וזה לצדו. וכל זה בעוד שהגוף קיים על בריו, שהרי כיון שהגוף נתעפל, אין לגוף את כל הדינים הללו, והקדוש ברוך הוא פתוב בו, ולא יעיר כל חמתו.

כל רשעי העולם, בעוד שהגוף שלם בכל איבריו בתוף הקבר, נדונים גוף ורוח, לכל אחד דין כראוי לו. כיון שהגוף נתעפל, דין הרוח שוכף. מי שצריך לצאת, יוצא. ומי שצריך להיות עליהם מנוחה, יש להם מנוחה. ומי שצריך להיות עפר ואפר פחת רגלי הצדיקים, כל אחד ואחד כראוי לו נעשה לו.

וכן פמה טוב להם, בין לצדיקים בין לרשעים, להיות גופם דבוק בארץ ולהקרב בתוף העפר לזמן קרוב ולא להיות בקיום כל אותו זמן רב, כדי לדון גוף ונפש ורוח תמיד (בבב יום). שהרי אין לך כל צדיק וצדיק בעולם שאין לו דין הקבר, משום שאותו מלאך

לא יבא לדין הזה ולבושה הזו!